HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לא מבעיא קאמר לא מבעיא אכלה א דמשלמת מה שנהנית אבל נחבטה אימא ב מבריה ארי מנכסי חבירו הוא ומה שנהנית נמי לא משלם קמ"ל ואימא ה"נ מבריה ארי מנכסי חבירו מדעתו הוא האי לאו מדעתו אי נמי מבריח ארי מנכסי חבירו ליה ליה פסידא האי איה ליה פסידא היכי נפל רב כהנא אמר ג שהוחלקה במימי רגליה רבא אמר שדחפתה חברתה מ"ד שדחפתה חברתה כל שכן שהוחלקה במימי רגליה ומאן דאמר שהוחלקה במימי רגליה ד אבל דחפתה חברתה פשעה ומשלמת מה שהזיקה דא"ל ה איבעי לך עבורי חדא חדא אמר רב כהנא לא שנו אלא באותה ערוגה אבל מערוגה לערוגה משלמת מה שהזיקה ורבי יוחנן אמר ו אפי' מערוגה לערוגה ואפילו כל היום כולו עד שתצא ותחזור לדעת א"ר פפא לא תימא עד שתצא לדעת ותחזור לדעת אלא ז כיון שיצתה לדעת אע"פ שחזרה לא לדעת מ"ט דא"ל כיון דילפא כל אימת דמשתמטא להתם רהטא: ירדה כדרכה והזיקה משלמת מה שהזיקה: בעי רבי ירמיה ירדה כדרכה והזיקה במי לידה מהו אליבא דמאן דאמר ח תחלתו בפשיעה וסופו באונס חייב לא תיבעי לך כי תיבעי לך אליבא דמאן דאמר תחלתו בפשיעה וסופו באונס פטור מאי מי אמרינן כיון דתחלתו בפשיעה וסופו באונס פטור או דלמא הכא כולה בפשיעה הוא דכיון דקא חזי דקריבה לה למילד איבעי ליה לנטורה ולאסטמורי

לא מבעיא קאמר לא מבעיא אכלה. מיהת מה שנהנית מע"ג גלגל פסע בשמירתה הוה נהניה: **אכל נחבטה.** לפי' בהסיח הזיקק לנוסקה הולי: **חימא.** הא בעל השדה מבריח ארי מנכסי חבירו הוא שהניל את בהמת חבירו שלא נחבטה בקרקע ומצוה הוא לעצד ומילי לא לשקול קמ"ל: **שהוחלקה במימי רגליה.** מרה"ר לגינה לחוסקה לגלגל סלקא לעצמיה הוא: **לא שנו.** למה שנהניה הוא למשלמת ולא מה שהזיקה: **אלא.** שאכלה מיד נחוסקה ערוגה שנפלה שם לכיון לחוסקה היא נפילה לחוסקה היא נמי נאכילתה לכיון לחזיק לנחוסקה מוסקה לא מקומה לנפשה: **אכל.** הלכה מערוגה לערוגה והלכה משלמת מה שהזיקה: **לא תימא עד שתלא לדעת.** שילעו הבעלים שילמת: **ותחזור לדעת.** שלא נעל בפניה כראוי: **אלא כיון שילמת לדעת.** שילעו בילילתה: **אף על גב שחוזר שלא לדעת.** להשתמת לא סגי לה בשמירה פחותה לאמר ליה כיון דילפא כו': **מחלתו בפשיעה.** נגלו לילד היה לו לשומרה שלא תכנס ותאכל: **וסופו באונס.** לא היה יודע שאכל ולאסטמורי

א"נ מבריח ארי מנכסי חבירו ליה ליה פסידא. ולא"ת והרי פורע מוזו דחשבינן ליה מבריח ארי ברים אין בין המוזל (נדרים ד' נג.) מע"ג דלית ליה פסידא וי"ל דהכי פי' מבריח ארי מנכסי מבירו מדעתו וכיון דמדעתו לפי' לית ליה פסידא כמו פורע חוזו דחשיב מבריח ארי הא נמי ליה פסידא דלא מבריח ארי הא מדעתו ולא"ת מבריח ארי מנכסי חבירו מדעתו לגלגל מפני שמבריח ארי מעדרו ליה ליה פסידא למבריח הא לית ליה פסידא וכיון דמיכף מבריח ארי ליה פסידא מחשיב מבריח ארי ואין נותן לו לפי' שכרו ולא"ת דנסוף השוכר [את] הפועלים (ב"מ נג:) אמר דשומר חנם שהיה לו לקדם ברועים ומקלות ולא קדם חייב ומפרש שומר חנם בחנם וא"ת נשכר ומסיק לחזוק וגוטל מב"ח ומשמע דשומר חנם לא מחייב לקדם בשכר אבל כ"ש אם קדם בשכר דשפיר עבד וגותנים לו מה שהוציא ומשתברת דה"ה חייבים דעלמא שאינו שומר וגם שכר עמו גוטל ואין שברת לחלק בין רועה עמו שמוטל עליו להשתכר ולשמור לחייבים דעלמא ועוד אמרינן בהגוזל בתרא (לקמן דף קטו:) שטף נהר אמוטו ואמור מבירו והניח שלו והניל של מבירו אין לו אלא שכרו ושכרו מיהא שקיל ולא אמרינן מבריח ארי בעלמא הוא וכן משיב אבידה שנותנין לו שכר כפועל בטל (ב"מ דף לג: ושם) לא אמר לדיהוי כמבריח ארי בעלמא ולא יטול כלום ואין נומר דשכל הנהו

מב א ב ג ד מיי' פ"ג מהלכות נזקי ממון הלכה יח סמג עשין סז טוש"ע מ"מ סימן שלד סעיף ג:

מג ה מיי' שם הלכה יב ועיי' בהשגות ובמ"מ טוש"ע שם סעיף ב:

ג) [נדרים לג. ב"ב נג.], ד) [ב"מ נג:], ג) [לעיל כח:], ד) [ב"ק לין כו], ה) ב"מ יאמר כ"ל,

גליון הש"ם

גמ' איבעי לך עבורי. עיין בב"מ דף לג ע"ב תוספות ד"ה מיבעי לך:

רבינו חננאל

אמר רב כהנא לא שנו אלא באותה ערוגה, אבל מערוגה לערוגה משלמת מה שהזיקה. ורבי יוחנן אמר אפילו מערוגה לערוגה וכו'. ופר"ח זצ"ל קיימא לן כר' יוחנן. אלא כיון שיצתה לדעת אע"פ שחזרה שלא לדעת וכו'. ור"ח ז"ל פי' אף על פי שחזרה שלא לדעת בעלים כגון ששמרוה כראוי שנעלו בפניה ויצתה או קשרוה ויצתה והלכה ונכנסה שם בגינה ברצונה, ע"כ.